

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

National Characters

شخصیت های ملی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۰۴ سپتمبر ۲۰۱۹

زنده یاد کبیر "توخی" مدافع زحمتکشان تهیدست بود

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان، درگذشت دوست عزیز و مدافع راستین زحمتکشان افغانستان، زنده یاد کبیر "توخی" را به همه زحمتکشان کشور تسلیت می گوید. از دست دادن یکی از دوستان صدیق، زنده یاد کبیر "توخی"، که همیشه در کنار زحمتکشان بود و از منافع آنان پیگیرانه دفاع می کرد؛ طبعاً مایه غم و اندوه ما شد؛ ولی ما به حیث دوستان او افتخار می کنیم که زنده یاد "توخی" با قامت راست تا آخرین نفس از منافع زحمتکشان دفاع کرد، درد و رنج و امید و آرزوهای زحمتکشان را فریاد کرد، برای رنج ها و ستم ها و رهایی آنان شعر سرود و مقاله نوشت. زحمتکشان افغانستان بدترین روزگار را می گذرانند. بیشتر از ۱۸ سال است که ستمگران ثروتمند خون زحمتکشان را می ریزانند، دار و ندار شان را چپاول می کنند و بر شانه های رنجور شان حاکمیت جابرانه خود را آباد می کنند. طالبان و داعش در کنار ستمگران امریکا – ناتو با حامیان جهادی و غیر جهادی داخلی؛ بیش از پیش توده های ستمدیده و زحمتکش را به باتلاق فقر و نیستی و دربدری می کشانند و لشکری از کودکان فقر در نتیجه ستمگری اینها، بر جاده ها می ریزند تا لقمه نانی به دست بیاورند و زنان ستمدیده، زیر لایه های چند گانه ظلم و تعدی آنان؛ زندگی فلاکتبار را تجربه می کنند.

در چنین وضعیت اسفبار، زحمتکشان تهیدست دوستان و دشمنانی دارند. دشمنان زحمتکشان هیچ گاه به دوستان زحمتکشان تبدیل شده نمی توانند، خواه هزار بار اکت بشر دوستی کنند. آنها با ستمگری های شان نشان داده اند که دشمنان طبقاتی زحمتکشان هستند. اما دوستان زحمتکشان، انسان های پاک، بزرگ، صادق و دلسوز هستند که زنده یاد "توخی" یکی از این دوستان صمیمی زحمتکشان فرو دست کشور ما بود.

زنده یاد کبير "توخی"، جهت رسيدن به استقلال، آزادی و برابری بر اتحاد طبقات زحمتکش تأکید می کرد و خود در این راستا پیگیرانه تلاش می نمود. او باور داشت که هیچ کس، هیچ دولت خارجی، هیچ انجونی و هیچ نهاد حقوق بشری نمی تواند زحمتکشان را از وضعیت فلاکتبار کنونی نجات بدهد؛ مگر اتحاد، همبستگی و اتفاق تمام زحمتکشان. او همیشه تأکید می کرد که مبارزه برای حقوق اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و اقتصادی یگانه راه نجات زحمتکشان از هر نوع ستم و زورگوئی است.

زنده یاد "توخی"؛ این یار و یاور دلسوز زحمتکشان باور داشت که سرمایه داران، فئودال ها، تاجران، انجونیست ها، اربابان و همه چپاولگران دولت های خود را دارند که به نام دولت های ستمگر شناخته می شوند. این دولت ها در خدمت طفیلی هائی هستند که از خون اکثریت زحمتکش تغذیه می کنند؛ در حالی که فرو دستان مثل کارگران، دهقانان و سایر زحمتکشان با اتحاد و همبستگی و مبارزه می توانند دولت خود را بسازند، دولتی که در آن برابری حاکم است، نه چپاولگری موجود است و نه هم ستمگری. او گر چه این راه را سخت، طولانی و پر از فراز و نشیب می خواند، اما باور داشت که با مبارزه پیگیر زحمتکشان؛ ساختن افغانستان عاری از ستم امکان پذیر است.

دوست گرامی زنده یاد "توخی"، با سرودن شعر زحمتکشان را به اتحاد و همبستگی تشویق می کرد؛ راه نجات آنان را نشان می داد و با شعارهای آتشین محور مبارزات آنان را ترسیم می کرد. او شاعر توده ها و زحمتکشان بود؛ نه شاعر جلادان و ستمگران؛ او حنجره فرودست ترین انسان های این سرزمین بود نه حنجره چپاولگران و جنایتکاران. او با زحمتکشان بود، و همین است که یاد و خاطره اش در قلب زحمتکشان جاویدانه است.

زحمتکشان، قهرمانان و مبارزان خود را دوست دارند. ما "توخی" عزیز را دوست داشتیم و دوست داریم؛ ما با شعرها و سروده های او تا فتح قله بلند برابری به پیش می رویم؛ به پیش می رویم تا پرچم آزادی انسان را بر کاخ های ویران ستمگران به اهتزاز درآوریم.